

POKWITNAĆ (1) *vb pf*

3 sg fut pokwitnie.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Potrwać jakiś czas w pomyślnym stanie; przen:

Zwrot: »kęs mało pokwitnać«: Poźrzymy po wżytkich łtaniech łwiatá tego/ [...] iełłiże vyrzyfz dom ktory ze złego nábycia powłtály/ áby fie długo rołkorzenieć miał/ á márnie vpásć nie miał. A iełłiże kęs mało pokwitnie/ pátrzayże długo li trwác będzie *RejZwierc* 40.

Formacje współrdzenne cf KWITNAĆ.

SBu